

Full Parroquial

17 de Maig de 2020

Núm. 645

Aquest Full el trobareu penjat a la pàgina web de les nostres parròquies: www.pcassallagostera.es

PREGÀRIA D'ENVIAMENT

Jo no sóc l'Amor,
però Déu vol estimar
a través meu,
a totes les persones.

Jo no sóc la Llum,
però la meua vida
és una flama
que s'alimenta
en la recerca sincera
de la veritat.

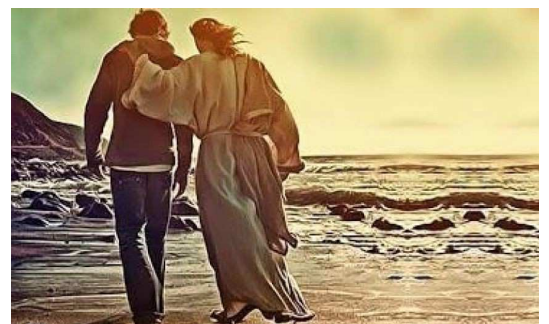
Jo no sóc la Santedat,
però en totes les meves
reconegudes imperfeccions
es cultiva la flor més bonica
de la humanitat.

Jo no sóc el Salvador
de ningú,
però el Salvador de tots
vol recolzar-se en mi
per seguir salvant.

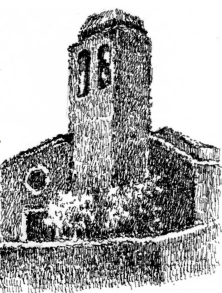
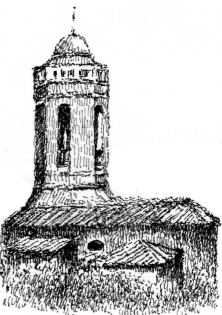
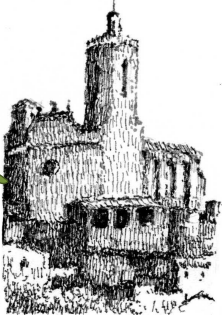
Jo no sóc qui sóc,
però en tinc prou de saber
que Algú ho sap
i m'ho va dient pas a pas.

**"El qui
m'estima
és aquell
que té els
meus ma-
naments
i els
complex".**

JUAN JÁUREGUI

Santa Pellaia
Santa Sedina
Casò de la Selva
Llagostera

Notícies i agenda de la setmana

Parròquia CASSÀ de la SELVA c/ Rvd. Joaquim Bosch, 2 – Tel. 972 460 163

Parròquia LLAGOSTERA c/ Processó, 3 – Tel. 972 830 172

Web parròquies: pcassallagostera.es

Enric: 669 066 519 / mail: enricplanters@gmail.com

ON ÉS EL TEU GERMÀ?

(Salm)

“El Senyor va preguntar a Caïn:

–On és el teu germà Abel? ”

Ell va respondre:

–No ho sé. Que potser sóc el guardià del meu germà?

El Senyor li replicà:

–Què has fet? La sang del teu germà clama a mi des de la terra” (Gènesi 4,9).

Passa el temps...

i el “coronavirus” segueix viu i actiu
amenaçant de mort a molta gent
sense tenir motius per a això,
perquè igual cauen justos
que pecadors.

Passa el temps...

però no la por al que tenim a sobre
els efectes immediats
els coneixem i patim,
ni al que ens espera en el futur
que no sabem però intuïm.

Passa el temps...

confinats a casa
i en les nostres pors i inseguretats:
cuidant als nostres,
redissenyant les nostres vides,
inventant el futur
en els quaderns de classe dels nens,
plorant els morts
i resant més que mai.

Passa el temps...

amb l'oportunitat que ens dóna
de conèixer-nos a nosaltres per dins
al resguard de la meditació i el silenci;
de valorar, encara més,
la família i els amics
amb els quals parlem
per videoconferència i telèfon;
de comprovar que es pot viure
i ser feliç amb menys coses
de les que habitualment tenim.

Passa el temps...

i sorprenentment hem descobert
que els nostres veïns són com nosaltres,
de carn i os,
que alguns viuen sols,
altres estan malalts
i necessiten que algú els faci la compra
els tiri les escombraries o avisi el metge
i que hi ha infants al portal del costat
que passen fam.

(En molts llocs s'han activat “emergències locals”
fent del veïnatge una “germanor”
cosa impensable abans de la pandèmia).

Passa el temps...

la ment i el cos acusen el confinament;
la solitud està deixant empremta en l'ànima;
la solidaritat ha tret a la llum
el millor de l'ésser humà
i la fe ens ajuda a mantenir ben alt
la confiança en Déu i l'esperança.

Passa el temps...

i no podem oblidar-nos
de tants “germans nostres”
d'altres països, d'altres continents,
que no tenen el que nosaltres tenim:
menjar, seguretat social i medicaments.

Passa el temps...

i Déu segueix preguntant:
“On és el teu germà”? Què has fet?
La sang del teu ‘germà’ clama a mi des de la terra”.

JULIÁN DEL OLMO (2 de maig de 2020)